

som att få tillåtelse att glidflyga in och ur sig själv
mitt i city av livet. utan att bli dömd för kontraktsbrott
för det som blev givet för att man gav

av sig själv

(så vänder vi igen på liv, så vänder vi på ragnarök)

och alla kråkor sjunger nu, utan bindel utan näbb
utan alla 'Du är du men duger du, duger du...?'
och flyger samma riktning tryggt

som himlaälv

(så vänder vi igen på liv, så vänder vi på rök)

skortstenstiden svunnen är, och vingars skugga ges blott de
som startar resan hem, som kikar ner och ser sig själv
mot mark, med sol på rygg

och själ

(så vänder vi igen vår rök, till vidare försök)